

Prima instanță: Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, judecător – Iu. Potânga

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău, judecători – M. Guzun, Iu. Cotruță, N. Simciuc

ÎNCHEIERE

22 noiembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător – Svetlana Filincova

Judecători – Iurie Bejenaru, Maria Ghervas

examinând admisibilitatea recursului declarat de Burlacu Valentina, prin intermediul avocatului Nani Ana,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de Ghenciu Natalia către Burlacu Valentina privind declararea nulității contractului de donație și compensarea prejudiciului moral, și acțiunea reconvențională depusă de Burlacu Valentina către Ghenciu Natalia privind compensarea prejudiciului material,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, prin care au fost respinse apelurile declarate de Ghenciu Natalia și Burlacu Valentina, și menținută hotărârea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 septembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La data de 16 martie 2010, Ghenciu Natalia a înaintat cerere de chemare în judecată către Burlacu Valentina, solicitând declararea nulității contractului de donație nr. 106 din 29 ianuarie 2004, încheiat între tatăl reclamantei, Lefter Valeri, și Burlacu Valentina, precum și compensarea prejudiciului moral cauzat, în sumă de 10000 lei.

În motivarea acțiunii a indicat că este unica fiică a lui Lefter Valeri, care a deținut în posesie și folosință, apoi în proprietate, apartamentul nr. 4, situat în mun. Chișinău, str. XXXX, iar la data de 11 martie 2010 a decedat. Menționează că, în ziua decesului a venit la fața locului pentru a se ocupa de toate pregătirile ce țin de înhumarea tatălui său. Atunci concubina tatălui său, Cîrnețcaia Valentina, i-a comunicat că a aflat de la o vecină despre faptul că tatăl său a donat apartamentul, ce-i aparținea cu drept de proprietate, unei persoane străine - Burlacu Valentina.

Ulterior, reclamanta a aflat de la vecini și alte persoane care locuiesc în casa din str. XXXX, că Burlacu Valentina se specializa în intermedierea vânzării-

cumpărării apartamentelor și prin anul 2003 a ajutat-o pe concubina tatălui său să-și înstrăineze apartamentul din Chișinău. La sfârșitul anului 2003 l-a cunoscut pe tatăl său și, în scopul obținerii ulterioare a apartamentului, a aranjat privatizarea apartamentului tatălui său (privatizarea fiind înregistrată în Registrul bunurilor imobile la data de 18 decembrie 2003), iar la 29 ianuarie 2004 (peste o luna și jumătate) a organizat încheierea unui contract de donație, prin care tatăl său îi înstrăinează apartamentul cu titlu gratuit.

Potrivit reclamantei, tatăl său la momentul înstrăinării apartamentului avea 57 de ani, iar în ultimii ani din viață abuza serios de alcool. Reclamanta susține că anume de acest fapt s-a folosit pârâta pentru a obține încrederea tatălui său. Deși nu a locuit împreună cu tatăl său în ultimii ani, reclamanta a păstrat legătura cu el și el deseori o vizita acasă, unde-i dădea produse alimentare și cele necesare pentru trai.

Astfel, tatăl reclamantei nu a fost în relații de prietenie cu pârâta, nu se știau de mult timp și nu exista nici un alt motiv care să justifice într-un fel oarecare această donație, mai ales că după ce au încheiat contractul de donație, pârâta nu a mai venit în vizită la tatăl său și nici nu a mai comunicat cu acesta.

În așa mod, reclamanta consideră că, Burlacu Valentina, prin mijloace viclene, l-a determinat pe tatăl său să-i doneze apartamentul, lipsind-o pe reclamantă de bunurile ce-i aparțin în temeiul moștenirii legale. De asemenea, consideră că pârâta a profitat pe deplin de faptul că tatăl său consuma abuziv băuturi alcoolice și în acest concurs de împrejurări l-a determinat să încheie contractul de donație contestat.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 ianuarie 2011, corectată prin încheierea din 14 martie 2011, acțiunea depusă de Ghenciu Natalia a fost admisă parțial, contractul de donație nr. 106 a apartamentului nr. 4 din str. XXXX, mun. Chișinău, încheiat la data de 29 ianuarie 2004 între Lefter Valeri și Burlacu Valentina, fiind recunoscut nul.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2011, apelul declarat de Burlacu Valentina a fost respins ca neîntemeiat, fiind menținută hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 ianuarie 2011.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 19 septembrie 2012, recursul declarat de Burlacu Valentina a fost admis, a fost casată decizia Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2011 și hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 ianuarie 2011, cu restituirea pricinii spre rejudecare la Judecătoria Rîșcani, mun. Chișinău, într-un alt complet de judecată.

La data de 24 iunie 2013, Burlacu Valentina a înaintat acțiune reconvențională către Ghenciu Natalia, intervenient accesoriu Odaie Svetlana, prin care a solicitat compensarea prejudiciului material cauzat, evaluat la prețul de piață a apartamentului nr. 4 din str. XXXX, mun. Chișinău, în mărime de 322000 lei.

În motivarea acțiunii reconvenționale a indicat că, în baza hotărârii Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 17 ianuarie 2011 și a certificatului de moștenitor legal, la data de 26 mai 2011 Ghenciu Natalia și-a înregistrat dreptul de proprietate asupra apartamentului nr. 4 din str. XXXX, mun. Chișinău, iar la data de 15 iunie 2011, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 1787 din 14 iunie 2011, Ghenciu Natalia a înstrăinat apartamentul lui Samson Radu, acesta în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 7299 din 13 iulie 2011, înstrăinându-l lui Moscalu Petru, care la rândul său, în baza contractului de vânzare-cumpărare nr. 4963 din 19 iulie 2011, l-a vândut lui Odaie Svetlana.

Indică Burlacu Valentina că, aceste acțiuni de vânzare-cumpărare într-un termen destul de restrâns au fost întreprinse intenționat de Ghenciu Natalia, ca ulterior Burlacu Valentina să nu aibă posibilitatea de a-și revendica bunul.

Prin hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 septembrie 2016, atât cererea de chemare în judecată inițială, cât și acțiunea reconvențională au fost respinse ca neîntemeiate, și s-a încasat de la Ghenciu Natalia în beneficiul lui Burlacu Valentina taxa de stat în mărime de 100 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, au fost respinse apelurile declarate de Ghenciu Natalia și Burlacu Valentina, și menținută hotărârea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 13 septembrie 2016.

La data de 18 august 2017, Burlacu Valentina, prin intermediul avocatului Nani Ana, a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 16 mai 2017, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a acesteia și a hotărârii instanței de fond în partea respingerii acțiunii reconvenționale, cu adoptarea unei decizii prin care să fie admisă acțiunea reconvențională integral.

În motivarea recursului, a indicat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material, nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii, iar concluziile instanței sunt în contradicție cu circumstanțele pricinii.

La data de 21 noiembrie 2017, intimata Ghenciu Natalia, prin intermediul avocatului Balan Petru, a depus referință la cererea de recurs, solicitând declararea acesteia ca fiind inadmisibilă.

Analizând temeiurile invocate în cererea de recurs, în raport cu materialele pricinii și prevederile legale, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul declarat de către Burlacu Valentina, prin intermediul avocatului Nani Ana, neîntemeiat și care urmează a fi declarat inadmisibil, din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural

prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

În conformitate cu art. 440 alin. (1) CPC, în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nici o referire cu privire la fondul recursului.

Dat fiind faptul că temeiurile de declarare a recursului împotriva deciziei curții de apel, prin prisma prevederilor secțiunii a 2-a a capitolului XXXVIII al Codului de procedură civilă, sunt strict delimitate de art. 432, Completul reține că reieșind din prevederile art. 437 alin.(1) lit. f) CPC, în sarcina recurentului este impusă obligația delimitării esenței, temeiului și argumentării acelei/acelor încălcări esențiale și/sau a acelor circumstanțe ce indică la aplicarea eronată a normelor de drept material sau procedural, și care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În speță, însă criticile invocate de recurentă nu pot duce la admisibilitatea recursului, ori acestea nu pot fi reținute prin prisma art. 432 CPC, în condițiile în care se insistă în mod exclusiv asupra reaprecierii circumstanțelor cauzei, în detrimentul evidențierii ilegalității soluției instanței de apel.

Acest fapt denotă caracterul declarativ al recursului, fiind lipsit de esență, care evidențiază simplul fapt al dezacordului recuratei cu soluția dată de instanța de apel, precum și lipsa temeiurilor legale de declarare a recursului, având în vedere faptul că, rolul exclusiv al recursului este de a asigura efectuarea unui control de legalitate a deciziei atacate în baza temeiurilor legale de declarare a recursului strict prevăzute de art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Abordarea recuratei, în speță, însă evidențiază în mod clar dezacordul acesteia cu soluția dată de instanța de apel, iar argumentele recursului nu permit identificarea omisiunilor sau erorilor care ar impune declararea acestuia ca fiind admisibil.

Prin prisma jurisprudenței CtEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, trăsătură distinctivă care nu este evidențiată în cererea de recurs declarată de Burlacu Valentina, prin intermediul avocatului Nani Ana.

Astfel, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție constată lipsa temeiurilor care ar dicta necesitatea declarării recursului ca fiind admisibil.

În conformitate cu art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a) și art. 440 alin. (1) CPC, Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de către Burlacu Valentina, prin intermediul avocatului Nani Ana.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
Judecător

Svetlana Filincova,

Judecători

Iurie Bejenaru,

Maria Ghervas